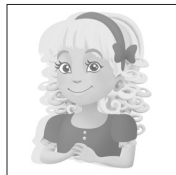


# Златокоса и три медведа



Била једном једна добра девојчица благе

нарави коју су звали



Златокоса

. Име је

добила због дуге, плаве таласасте



косе

Живела је у лепој , са



кући



мамом



Златокоса

је волела да бере



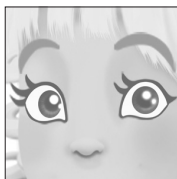
цвеће

и прави

мами лепе букете.

Девојчица је имала много врлина и једну

ману: ...



радозналост





Једнога дана



Златокоса

замоли маму да јој

дозволи да се прошета близу



шуме

реду“, одговори јој

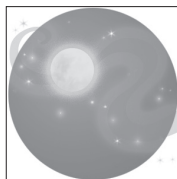


мама

, „али не иди

предалеко и врати се пре него што

падне



ноћ

!“

Девојчица обећа да ће је послушати и

крену. Иза једне оуке на



путићу

угледа преслатку



кућу

од



дрвета



Кућа је била окружена лепом



баштом

пуном мирисног цвећа.

„Ко ли овде живи?“, упита се



, па

Златокоса

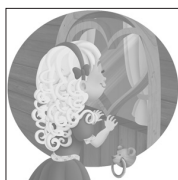
приђе кући и покуца на



врата

„Куц! Куц! Куц! Има ли кога?“, упита

девојчица



погледавши

кроз окно. Пошто јој

нико не одговори,



Златокоса

реши да уђе...

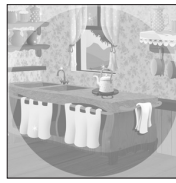






Златокоса

стиже до



кухиње

. Све је било

беспрекорно уредно и у пећи је мирно

горела



ватрица

. „Хм, како је овде лепо и

како лепо мирише!“, рече



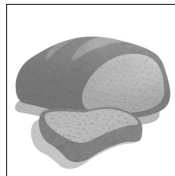
Златокоса



Сто

је био постављен за доручак. На њему су

били кришке



хлеба



ћуп меда

и три чиније



млека

Ту су биле и три



столице

: велика, средња

и мала.

„Баш сам огладнела!“, рече



Златокоса

Она седе на најмању



столицу

и

крену да пије млеко из велике



чиније

али је оно било превише вруће. Млеко у

средњој



чинији

било је превише хладно...

док је оно у малој



чинији

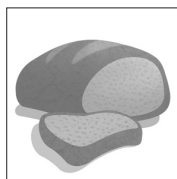
било савршено.



Златокоса

га попи наискап! Онда намаза

кришку



хлеба

медом. „Било је изврсно!“,

узвикну задовољно Златокоса.